

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **P., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., s.r.o., so sídlom v B., proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, **o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8 C 229/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. januára 2013 sp. zn. 10 NcC 71/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa sa v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8 C 229/2012 domáha náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Krajský súd v Žiline uznesením z 30. januára 2013 sp. zn. 10 NcC 71/2013 rozhodol, že JUDr. J. H., sudkyňa tohto okresného súdu, nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Toto uznesenie napadla žalobkyňa dovolaním, ktoré odôvodnila tým, že v konaní rozhodovali vylúčení sudcovia (§ 237 písm. g/ a § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.). Žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či je funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní žalobkyne.

Žalobkyňa už bola účastníčkou vo viacerých, skutkovo a právne obdobných veciach, v ktorých sa proti tej istej žalovanej domáhala náhrady podľa rovnakého zákona a v ktorých, tak, ako aj v tomto prípade, podala dovolanie proti rozhodnutiu krajského súdu o (ne)vylúčení sudcu okresného súdu z pojednávania a rozhodovania veci. Najvyšší súd konanie o jej dovolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia zo 6. augusta 2013 sp. zn. 3 Cdo 398/2013, z 20. februára 2014 sp. zn. 3 Cdo 29/2014 a z 27. februára 2014 sp. zn. 3 Cdo 54/2014) s tým, že a/ dovolaním možno napadnúť len rozhodnutie odvolacieho súdu (§ 236 ods. 1 O.s.p.), b/ rozhodnutie krajského súdu o tom, že sudca okresného súdu je alebo nie je vylúčený z pojednávania a rozhodovania niektorej veci nie je rozhodnutie „odvolacieho súdu“ (§ 201 a nasl. O.s.p.), ale je rozhodnutie „nadriadeného súdu“ (§ 16 ods. 1 O.s.p.), c/ najvyšší súd na rozhodnutie o dovolaní proti rozhodnutiu nadriadeného súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 10 ods. 1 a 2 O.s.p.), d/ nedostatok funkčnej príslušnosti súdu je neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, so zreteľom na ktorý treba konanie zastaviť. Najvyšší súd na tieto rozhodnutia poukazuje s tým, že aj v danej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

Z týchto dôvodov najvyšší súd konanie o dovolaní žalobkyne zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. júla 2014

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková